

Zieleg Noewjaor

Meej noewjaor hebbe'w k'néén géte, en 't wos toch zo'ne goeie. Hij woag bekant tiejn pond, zo'ne groate wos't. 't Wos 'ne moeier, en diej woo ik toch op te rùime, want in de zômmer toen ie gejongd hoj, hit-ie al z'n jong opgefrete. En dä wos gin minnighè, want hij hoj 'r wel e stuk of vijftiejn. Ik zeej tegen ons Triejn: "Den dieje zalle'w mär nie langer ophouwe en we zallen 'm tege noewjaor slachte, dan hedde meej wa in de pot." En zodoende.

E vrèddegan-aovend haolden ik 'm ùit z'n hok en naaiden 'm 'ne keer meej de pook achter z'n ôrre. Ik bond e kôrdje aon z'n achterpoat' en honk 'm in de skop aon 'n rib onder de panne. Dä's 't händegste äs ge 'n hen of e k'néén slacht.

Wa wos 't toch 'nne vètte, en ons Triejn zeej ôk dä se nog nie dik zo'ne malse geziejn hoj.

Ze zeej: "Snèdt 'r mär 'n dil vèt aaf, dä 'k 't in de soep kwak. En de léver en 't hart en nog zowa van dieje klèine rômmel." En dur hi se hévige goei soep van getrokke, dä kande wel denke.

Z'ne pels trok ik binneste-bùite en deej 'r wa strooi in, en diej laot ik nou dreùge vur den opkoaper. De dārrem en 't binnewèèrek draaiden ik in 'n ouw krant en diej leej ik èfkes bùiten op de stoep.

Mär terwéle dä'k m'n kont e menuujt gedraaid hoj um m'n hand' te waasse, wos 'r denk ik 'nnen hond meej van tussenùit. Diej krant laog wel in duuzend stukker op de grond. En meej 'tgeen 'r in gezeten hoj, hi dieje verrekten hond lichtelek erregend noewjaor zitten te fiste.

En zodoende hebbe wijlie meej noewjaor hévig k'néén kunnen éte, dä kande wél denke.

Ik hoj urst géér 'nnen bil gevat en toen nóg enne. Ons Triejn nie, diej gonk urst diej klèèn skenkskes aaf zitten te knaùwe, want diej is ummers bang dät'r iejt verlôrre vält.

Ik zeej: "Et toch urst dä goei vlis op en gèft dieje rômmel aon de kat." Mär "Nee", zeej ze, "d'r ùit meej katte en skupt ze onder d'r zweep!" Want ze vond 't nog groate sund, en dä hoj ik nie moete

zegge want 't wos béter dä'k urst diej klènneghè meej ophôllep. Ik zeej: "Mär gedômme nog nie henne, äs gé dieje rômmel opèt, dan móet ik de bille wel vatte, gao d'r ommel zitten te knaùwe."

"Nee", zeej ze, "t Is nog groate siund um urst 't lèkkerste te vatte." En toen heb ik van ärremoei de kop mär gevat. Mär ik zeg 't 'w, 't wos 'n hil gepöllek.

En laot me nou toch vijf menuujte laoter ons Bèt meej 't haushoùwe onverwôchs op de middeg komme. Nondekaai! En diej hebbe de rèest van 't k'néén vòrt opg'ete. En wèllie hebbe vur ons aaige nog mär 'n pan spèk gebakke. Ik docht... D'r geege't k'néén, en ik en ons Triejn kozzen d'r meej ons goei gedrag henne gaon zitte te kééke.

En saatersmiddegs gonk 't al krèk inder meej de vlaoj. Ons Triejn hoj e paor vlaobôjems gebakke, en d'r wa appelmoes op gesméérd. En 'w hon evél toch nie veul vollek verwacht. Want 'w dochte nog dä se ommel zèllef wel vollek zoo'n krége.

En toen kwomp toch den enne nä den andere mee' de jong' op de vlaoj. 's Aoves toen ze ommel ne haus gonge, toen wos 't k'néén en de vlaoj op pedomme.'

Toen ze ne haus gonge zee'n ze nog wel: "Bedankt voor de vlaoj en vur de skaoj, en komt de koffie mär 's trug haole." En zodoende hebbe'w zèllef mee' noewjaor mär 'nnen dreùge ärpel en 't dreùge korst broad gevat.

Nou gééf ik d'r ommel niks um, want wa kan 't mé verrekke! Mär ik docht nog: äs ik 't bisje los gelaoten hoj, dan hoj ik 'r èffe min plezier van gehad äs nou. Mär jä, dan hoj 'm meskiens iemes anders opgefrete, en nou hit 'r 't aage vollek toch nog plezier van gehad. Ik docht bé m'n aage...
Zielig Noewjaor Peer!

Ooo... nou dä'w 't 'r toch over hebbe, wens ik 'w bé deze, in de plak van kaorte, mee' impersant nog ommel Zaoleg Noewjaor en alles wa wenselek is, wéte wel.